

Segurament que el concepte que surt més sovint a l'Evangeli és estimar, estimació, amor. Jesús insisteix, una vegada i una altre i fins a l'últim moment de la seva vida: estimeu-vos, Déu us estima, Déu és amor. Nosaltres a qui ens cal estimar? A Déu i a les persones que tenim prop nostre, respondria Jesús. Però què passa si arriba a entrar en conflicte l'amor a Déu amb l'amor a les persones? Era una situació que sovintejava entre els primers cristians quan se'ls presentaven problemes amb la família pel fet de ser cristians: he de fer cas de la meua família o he de seguir a Jesús? Davant aquest dilema llavors haurem de recórrer a l'escala de valors que tinguem. Quina importància li donem el que ens ofereix Déu i quina importància li donem les ofertes dels demés. Hem de tenir clar que l'amor a Déu i a la família no són dos valors oposats o excloents sinó que es podem compaginar. En el seguiment a Jesús fàcilment ens fixem en allò que cal renunciar, quan ens hauríem de fixar en el valor del que escollim, d'allò que triem.

En començar l'Evangeli que hem escoltat, Jesús ha dit unes frases, molt dures i exigents, que anaven dirigides als seus apòstols. *“qui estima més el pare o la mare, els fills o les filles més que a mi no és bo per venir amb mi”*. Però al costat d'aquestes paraules tant exigents trobem unes altres paraules molt consoladores; paraules que van dirigides, sobretot, a aquells que acullen als seus apòstols. *“Qui us acull a vosaltres, m'acull a mi, i qui m'acull a mi, acull el qui m'ha enviat.”* Tot gest d'acolliment, per petit que sigui, no queda sense recompensa: *“i tothom qui doni un vas d'aigua fresca a un d'aquests petits, només perquè és el meu deixeble, us ho dic amb tota veritat, no quedarà sense recompensa.»* Acollir els que tenim a prop és acollir Jesús i donar un vas d'aigua té el seu valor. El gest de l'acollida al que es refereix Jesús en l'Evangeli ve reforçat pel missatge de la primera lectura. Aquella dona que coneixia el Profeta Eliseu i l'acull a casa seva no queda sense recompensa: *“l'any que ve per aquest temps amanyagaràs un fill”*, li promet Eliseu.

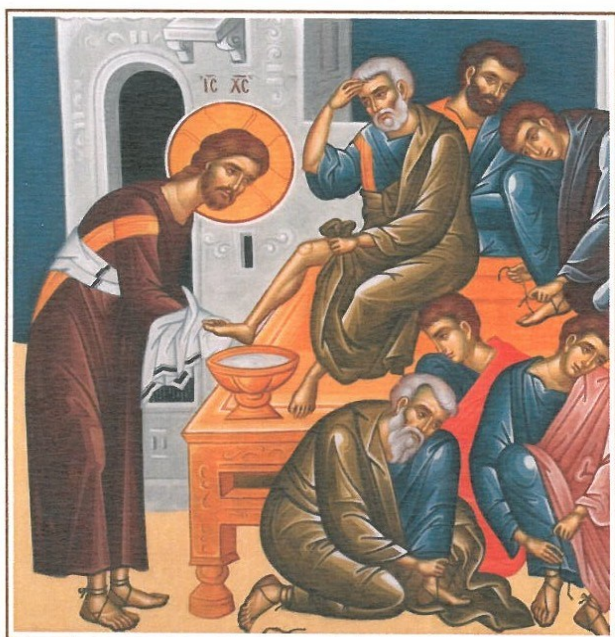
No cal esperar aplicar l'acolliment quan es presentin situacions extremes o situacions heroiques. Tenim a la nostra mà on piló de situacions, cada dia, que ens permeten posar en pràctica l'acolliment: a casa, a la feina, al carrer, amb els companys i amics, en relació amb els pares i avis, amb els fills, amb els veïns... Una manera important per viure l'acolliment és dedicar temps als altres per escoltar-los i parlar amb ells.

Que en aquesta celebració ens unim a l'agraïment i lloança que expressava avui el salm: *“Senyor, cantaré tota la vida els vostres favors.”*

Parròquies de l'Arxiprestat de Banyoles

Suplement Parroquial

28 de juny de 2026

Amb gran alegria us faig saber que, si Déu vol, el **diumenge 19 de juliol**, a les **18:30h**, a la **Parròquia de Santa Maria dels Turers** de Banyoles, seré ordenat diaca de mans del bisbe de Girona, fra Octavi Vilà i Mayo, O. Cist.

Em plau convidar-vos a acompanyar-me, si us és possible amb la vostra presència i, sobretot, amb la vostra pregària.

LLUC JUSCAFRESA ILLAMOLA

EL DO DEL DIACONAT

El llibre dels Fets dels Apòstols ja ens explica l'elecció dels set primers diaques. La comunitat de deixebles no parava de créixer i els apòstols no podien atendre a tots els pobres, per això, van escollir els diaques per auxiliar-los en aquesta tasca. D'aquesta manera, des dels inicis de l'Església, els apòstols i els seus successors estan ajudats pels diaques. Entre els primers diaques hi havia Esteve, el qual fou el primer màrtir. Més endavant, tenim el testimoni del diaca Sant Llorenç. Quan l'Emperador li va demanar que li entregués els tresors de l'Església, ell va portar-li tots els pobres de la ciutat de Roma. Els pobres són el veritable tresor de l'Església. A casa nostra, conservem les actes del martiri dels diaques Auguri i Eulogi, els quals moriren a Tarragona, al costat del bisbe Sant Fructuós.

Les funcions dels diaques han anat variant segons les necessitats de cada època. Tanmateix, al llarg de la història hi ha una constant: sempre han estat al servei de l'Església i dels pobres. El diaconat és un do de Déu per l'Església. Certament que ho és per a qui el rep, però sobretot, és un do per a tota l'Església. Ens ho recorda el Concili Vaticà II: els diaques «serveixen el poble de Déu en la diaconia de la litúrgia, de la paraula i de la caritat» (LG 29). Per això, els diaques proclamen la Paraula en les celebracions de l'Eucaristia i administren els sagraments del baptisme i del matrimoni, sense oblidar mai el servei als més necessitats.

Notícies

Moviment Parroquial

HOSPITALITAT DE LOURDES

Justament avui estan de retorn els que han participat en la 59a Peregrinació de l'Esperança del Bisbat de Girona a Lourdes. De Banyoles i comarca hi ha participat prop de setanta persones. Varen marxar el dia de Sant Joan, dimecres, i estan tornant avui, diumenge.

ORDENACIÓ DE DIACA D'EN LLUC

Des de la parròquia us comuniquem que el propvenint 19 de juliol, en Lluç Juscafresa, seminarista, rebrà l'ordenació diaconal aquí a Sta. Maria dels Turers, marcant així un pas important en el seu camí cap al sacerdoci. És un motiu de joia i de festa per a tota la comunitat que el coneix i l'estima. Aquest esdeveniment singular pot ser que motivï que algú vulgui fer-li un petit gest de felicitació. Des del Consell Parroquial, i tenint en compte que el curs que ve en Lluç anirà a Roma per ampliar els seus estudis, hem considerat la possibilitat d'oferir-li una ajuda econòmica que l'acompanyi en aquesta nova etapa a l'estranger. Si desitgeu col·laborar, podeu fer la vostra aportació directament a la Parròquia o bé a través de **BIZUM al número 03396**, indicant com a concepte "Lluç". Estem segurs que aquest gest serà de molta més utilitat per a ell que qualsevol altre detall.

HA REBUT EL BAPTISME

Zoe Isabella Arias Estevez

HAN MORT I HEM PREGAT PER

Rosa Claparols Moret, de 96 anys
Miquel Figueras Viñas, de 85 anys
Josep Pagès Oller, de 90 anys

"Mentre t'escoltava, he pensat en aquelles hores de foscor, d'angoixa i de dolor que Jesús va viure quan s'apropava l'hora de la seva mort. Els Evangelis, en els moments de l'últim sopar i de la pregària a Getsemaní, subratllen que estava caient la tarda, que vesprejava, així com poc abans de morir a la creu ens diuen que "s'estengué una foscor sobre tota la terra". Però, en realitat, no es tracta només d'un sofriment personal; el Fill de Déu està assumint en la seva pròpia carn tota l'angoixa, la solitud i el sofriment de la humanitat. En aquestes hores fosques, morint a la creu, Jesús comparteix el nostre dolor i ens revela el rostre d'un Déu compassiu, que carrega amb les nostres penes, que sofreix amb nosaltres, plora les nostres llàgrimes i roman al nostre costat amb la seva presència plena d'amor i misericòrdia"

*Papa Lleó XIV a l'estadi "Lluís Companys"
el 6 de juny passat*

En les misses del 29 de juny al 5 de juliol de 2026 pregarem per:

A Santa Maria

A Sant Pere

Dilluns	7,30 t	Pere Grivé Teixidor i Pere Teixidor Soler		No hi ha Missa
Dimarts	7,30 t	Pepita Castany i difunts de la seva família		
Dimecres	7,30 t	Dolors Malagelada		
Dijous	7,30 t	Tots els difunts		
Divendres	7,30 t	Comunitat Parroquial		
Dissabte	8 v.	Comunitat Parroquial	7 t.	Dolors; Família Costabella Casadevall
Diumenge	10 m.	Intenció particular	11 m	Celebració de la Paraula
	12	Lluís i Rafel Juncà; Teresa Llorba i Família		
	8 v.	Miquel Rustullet Culubret (Aniv); Família Anglada Riera		